

ת"פ 40220/06/21 - מדינת ישראל ע"י נגד פארס ג'באר (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40220-06-21 מדינת ישראל נ' ג'באר(עציר)

כבוד השופטת דנה כהן-לקח	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פארס ג'באר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד סמי חוראני (פמ"י)	
מוצטפא	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בארבע עבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

(-) מעשה טרור של ניסיון הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק), ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור).

(-) מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

(-) יידוי של אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(ב) לחוק העונשין.

(-) חבלה במזיד לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 144 לחוק העונשין.

2. בהתאם למתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, החל מיום 13.4.2021 במהלך חודש הרמדאן 2021, התרחשו בארץ ובייחוד בירושלים, התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות, זריקות אבנים וזריקות חפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודים מתוך מניע גזעני, וכן התפרעויות ותקיפות נגד כוחות המשטרה והביטחון על רקע לאומני. כמו כן, מיום 10.5.2021 ואילך, החל מבצע צבאי "שומר חומות" לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר אזור ירושלים ועוטף עזה. בד בבד, המשיכו הפרות סדר ברחבי הארץ ובירושלים כאמור לעיל, בעוד האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל נתונה תחת מתקפת רקטות.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 11.5.2021 בסמוך לשעה 21:00, הוא נפגש בשער הפרחים בירושלים עם שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: האחרים). במהלך הפגישה האמורה, הנאשם קָשֶׁר קָשֶׁר ביחד עם האחרים ליידות באותו היום אבנים ובקבוקי תבערה לעבר אוטובוס של חברת

עמוד 1

אגד, אשר עובר ברחוב ראשי מתחת לשכונת א-טור בירושלים, בדרך מעלה אדומים לכיוון מחסום א-זעיים. זאת, במטרה להציתו מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי בשל היותו אוטובוס של חברה בבעלות יהודית, וכן מתוך מטרה לפגוע בנוסעים יהודים אשר עושים שימוש באוטובוס (להלן: הקשר).

במסגרת הקשר ולשם קידומו, החליטו הנאשם והאחרים, לייצר בקבוקי תבערה אותם תכננו ליידות לעבר האוטובוס. הנאשם נפגש ביחד עם האחרים בביתו של אחד מהם, ושם הם הכינו שלושה בקבוקי תבערה בדרך הבאה: בדרכם של הנאשם והאחרים לביתו של האחר, האחר מצא שלושה בקבוקי זכוכית ריקים. עם הגעתם אל ביתו, האחר מילא בנזין בשלושת בקבוקי הזכוכית מתוך גנרטור שהיה בביתו. לאחר מכן, האחר לקח סמרטוט והכניס אותו לבקבוקים, ואז לקח דבק והשלים את מלאכת הכנת בקבוקי התבערה.

בהמשך לכך, הנאשם והאחרים השאירו את הטלפונים הניידים שלהם בביתו של האחר, וזאת כדי למנוע את איכונם בזמן האירוע. לאחר מכן, הנאשם והאחרים יצאו לדרך מעלה אדומים כשהם רעולי פנים. בדרכם למקום, הנאשם והאחרים הבחינו בשני צמיגים של רכב. הנאשם לקח את הצמיגים והניח אותם על הכביש, במטרה להאט את תנועת כלי הרכב בכביש ולאפשר את יידוי האבנים ובקבוקי התבערה לעברם. לאחר מכן, אחד מבני החבורה שזהותו אינה ידועה למאשימה, הבעיר את הצמיגים על הכביש. או אז, הנאשם והאחרים המתינו לבואו של אוטובוס בעל סממנים יהודים/ישראליים.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 22:00, הגיע למקום אוטובוס אגד שנסע בדרך מעלה אדומים לכיוון מחסום א-זעיים, ובו כ-15-10 נוסעים. לאחר שהאוטובוס עבר במנהרת נעמי שמר, נהג האוטובוס הבחין בצמיגים הובוערים אשר היו מונחים על הכביש. בשלב זה, הנהג האט את מהירות נסיעת האוטובוס לכ-50 קמ"ש, והנחה את נוסעי האוטובוס להשתטח על רצפת האוטובוס. בעת שהיו במרחק של 2-3 מטרים מהאוטובוס, הנאשם ידה אבן אחת לעבר האוטובוס, ואילו האחרים הדליקו את שלושת בקבוקי התבערה ויידו כל אחד מהם בקבוק תבערה אחד לעבר האוטובוס. לאחר מכן, האחרים המשיכו ליידות אבנים לעבר האוטובוס. חלק מן האבנים פגעו באוטובוס. אחר מבקבוקי התבערה שהושלכו, פגע בצדו הימני של האוטובוס בסמוך לגלגל האוטובוס, ולאחר מכן נפל לרצפה ולא התלקח. שני בקבוקי התבערה הנוספים פגעו באדמה. הכל, בעת שהאוטובוס ממשיך בנסיעתו. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחרים, נגרם לאוטובוס נזק בכך ששני החלונות מצדו הימני של האוטובוס נפצו. המעשים בוצעו מתוך מניע אידיאולוגי-לאומני, במטרה לעורר פחד או בהלה.

3. הצדדים לא באו להסכמה עונשית, וכל צד נותר חופשי בטיעונו לעונש. לבקשת הסנגור ובהעדר התנגדות המאשימה, הוריתי על הגשת תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא בן 23, נעדר עבר פלילי. טרם מעצרו, הנאשם התגורר בבית הוריו, עבד בעבודה מסודרת ופרנס את בני משפחתו. יום לפני מעצרו של הנאשם בתיק זה, הוא התארס. בתסקיר הובאה התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות בהן הורשע (ייאמר כבר עתה כי בדיון לפניי, הסנגור טען כי ככל שקיים פער בין

עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, לבין התייחסותו לדברים לפני שירות המבחן, הרי מדובר באי הבנ ג דא ואין לראות בכך משום חזרה מהודאה).

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עלול לפעול באימפולסיביות במצבים בהם הוא חש בלחץ חברתי, וכי גם בחלוף שנה מביצוע המעשים הוא מתקשה להביע צער וחרטה על התנהגותו, מתקשה להבין לעומק את הפגיעה האפשרית באחרים, ומתקשה לערוך התבוננות מעמיקה במניעיו תוך לקיחת אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן הוסיף והתרשם כי ההליך הפלילי אינו מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן סבר כי מתקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות בעתיד.

בשורה התחתונה, שירות המבחן המליץ על ענישה הכוללת מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע מ-3 עד 5 שנות מאסר בפועל. המאשימה ציינה כי מטעמי הגינות ואחידות הענישה היא רואה עצמה מחויבת לטעון למתחם הנ"ל, שכן זהו המתחם לו עתרה בעניינו של מעורב אחר בפרשה, מר לואי ג'באר (להלן: ג'באר), אליו נשוב ונתייחס בהמשך הדברים. לצד זאת, המאשימה ציינה כי בדיעבד היא סבורה שמדובר במתחם מקל מדי ביחס לנסיבות המקרה, ולדעתה היה עליה לטעון מלכתחילה למתחם שנע מ-6 עד 9 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה להשית על הנאשם שלפניי 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.

6. מנגד, הסנגור הדגיש היבטים לקולא ביחס למרשו, וטען כי הן מתחם העונש ההולם והן העונש המתאים לגביו, צריכים להיות מקלים ביחס אלה שנקבעו בעניינו של ג'באר (המעורב האחר בפרשה שהוזכר בפס' 5 לעיל). לשיטת הסנגור, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי נע מ-2 עד 5 שנות מאסר בפועל. הסנגור עתר להשית על מרשו עונש בתחתית המתחם הנטען, קרי- 24 חודשי מאסר בפועל.

7. הנאשם בדבריו לפניי הביע חרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

8. לא היה חולק לפניי כי ארבע העבירות בהן הורשע הנאשם לפי הודאתו, מהוות "אירוע" אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את המתחם האמור בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. **הערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור וביטחונו; הגנה על

שלמות החיים, הגוף והנפש; וכן שמירה על רכוש הזולת ועל שיגרת חיים תקינה. עוצמת הפגיעה בערכים אלה בנסיבות המקרה דנן הייתה משמעותית, בין היתר בשים לב לתקופה המתוחה והסוערת בה בוצעו המעשים; המניע הלאומני-אידיאולוגי לביצועם; התכנון שקדם למעשים שבוצעו בצוותא על-ידי מספר שותפים יחדיו; המארב שהוצב לאוטובוס באמצעות הבערת צמיגים שהונחו על הכביש; והעובדה שבני החבורה ידו בצוותא בקבוקי תבערה בוערים ואבנים לעבר אוטובוס שבו נוסעים תמימים.

10. **נסיבות ביצוע העבירות** פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל, ואני מפנה לפירוט המובא שם. **לקולא**, אציין כדלקמן: (א) עסקינן **בניסיון** הצתה וכן **בניסיון** לפגוע באדם בכוונה מחמירה, להבדיל מעבירות מושלמות. כך, שכן בקבוק תבערה אחד לא התלקח, שני בקבוקי תבערה נוספים פגעו באדמה, וחלק מהאבנים אמנם פגעו באוטובוס אך למרבה המזל לא גרמו נזק לגוף או לחיים. (ב) הנאשם עצמו לא הכין במו ידיו את בקבוקי התבערה ולא השליך אותם לעבר האוטובוס. (ג) הנאשם לא היה מי שהצית את הצמיגים על הכביש. חלקושל הנאשם במעשים אלה היה של מבצע בצוותא. **לחומרא**, אציין כך: (א) הנאשם היה חלק בלתי נפרד מן החבורה שקשרה קשר כדי ליידות בקבוקי תבערה ואבנים לעבר אוטובוס נוסע של אגד. זאת ועוד; הנאשם נטל חלק ישיר ופעיל במעשים: הוא זה שהניח שני צמיגים על הכביש כדי להאט את כלי הרכב ולאפשר יידוי של אבנים ובקבוקי תבערה לעברם. כמו כן, הנאשם יידה בעצמו אבן אחת לעבר האוטובוס, וזאת ממרחק קרוב יחסית של 2-3 מטרים. (ב) המעשים נעשו תוך תכנון מוקדם שהתבצע בשלבים ואף בתחכום, שכן הנאשם הותיר את מכשיר הטלפון הנייד שלו בביתו של אחר כדי למנוע את איכונו, וכן היה רעול פנים. (ג) הנזק האקטואלי שנגרם כתוצאה מהמעשים, היה בעיקרו נזק רכושי (ניפוץ שני חלונות של האוטובוס). לצד זאת, ניתן להניח כי נהג האוטובוס ונוסעיו (שהונחו להשתטח על רצפת האוטובוס), חוו חוויה מפחידה ומלחיצה. זאת ועוד; הנזק הפוטנציאלי שהיה טמון במעשים היה רב, שכן האירוע היה יכול בקלות להתדרדר לפגיעות בגוף ובנפש. (ד) העיתוי מהווה נסיבה מחמירה במקרה דנן, שכן המעשים בוצעו על רקע תקופה רגישה, מתוחה וסוערת של הרמדאן ומבצע "שומר חומות", כשהארץ הייתה נתונה במתקפה מבית ומחוץ. (ה) נסיבה מחמירה משמעותית נוספת נעוצה בכך שהמעשים בוצעו ממניע לאומני-אידיאולוגי, בנסיבות של מעשה טרור כמשמעותו בחוק המאבק בטרור. המחוקק ראה חומרה רבה בנסיבות האמורות, ולפיכך קבע כפל עונש בגין.

11. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של מעשה טרור של ניסיון הצתה ובגין עבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, הוא מאסר 25 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של יידוי אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה, הוא מאסר 20 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של חבלה במזיד הוא מאסר 10 שנים. עונשים מרביים אלה משקפים את החומרה שהמחוקק מייחס לעבירות מן הסוג בהן הורשע הנאשם שלפניי. עמד על כך סגן נשיא בית משפט זה, כב' השופט ר' כרמל, בזו הלשון:

"תופעת יידוי אבנים ובקבוקי תבערה התגברה לאחרונה והפכה 'למכת מדינה' של ממש והיא מסכנת את שלום הציבור וחיי אדם. הסיכון הרב הנשקף מביצוע עבירות אלה מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח, צעירים המתפתים על נקלה למעשים ממין זה אשר חלק גדול מהם הינם צעירים נורמטיביים וללא עבר פלילי. בנוסף, החומרה הנלוות ליידוי בקבוקי התבערה בנסיבות אלה היא, בין היתר, הביצוע בצוותא ביחד עם אחרים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה מחמירה ומכבדה. בעבריינות על רקע אידאולוגי

לאומני, שיקול ההרתעה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה...".
(ת"פ (י-ם) 25089-02-21 מדינת ישראל נ' טאהא (13.9.2021)).

דברים אלה נכונים גם בעניינו.

לאסמכתאות מן הפסיקה בנוגע לענישה הנוהגת ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי, אני מפנה לפירוט המובא בגזר הדין שניתן על-ידי כב' השופטת ח' לומפ בעניינו של ג'באר (המעורב האחר בפרשה), אשר הורשע בעבירות זהות לאלה בהן הורשע הנאשם שלפניי (ראו: ת"פ (י-ם) 16617-07-21 מדינת ישראל נ' ג'באר (27.4.2022), פס' 26-38).

12. ודוק, בעניינו של ג'באר, המאשימה טענה למתחם עונש הולם של 3 עד 5 שנים. כב' השופטת לומפ לא קיבלה עמדה זו, וקבעה בעניינו של ג'באר מתחם עונש הולם שנע מ-30 עד 60 חודשי מאסר בפועל. זאת, מטעמים שאותם פירטה בגזר דינו של ג'באר.

בעניינו של הנאשם שלפניי, המאשימה טענה לאותו מתחם עונש הולם לו טענה בעניינו של ג'באר, קרי- 3 עד 5 שנים. מכך ניתן להסיק כי לפי שיטתה של המאשימה, המתחם בעניינם של השניים ראוי שיהיה זהה.

מנגד, בא כוח הנאשם טען לפניי כי ראוי שמתחם העונש ההולם בעניין מרשו, יהיה מקל ביחס למתחם שכב' השופטת לומפ קבעה בעניינו של ג'באר. כך, שכן לפי גישת הסנגור, החלק היחסי של מרשו בפרשה קל משמעותית ביחס לחלקו של ג'באר. בחנתי את טענתו האמורה של הסנגור, ואין בידי לקבלה. אמנם, ג'באר יידה אבנים ובקבוק תבערה לעבר האוטובוס, בעוד הנאשם שלפניי נמנע מליידות בעצמו בקבוק תבערה. עם זאת, הנאשם שלפניי היה זה שהניח צמיגים על הכביש במטרה להאט את מהירות כלי הרכב כדי להקל על הפגיעה בהם. הוא גם יידה אבן לעבר האוטובוס ממרחק קרוב יחסית של 2-3 מטרים. מכאן שהנאשם שלפניי נטל חלק פעיל וישיר במעשים, וזאת בנוסף לחיזוק ידיהם של יתר בני החבורה שפעלו יחדיו. כל בני החבורה - ובהם הנאשם - פעלו תוך קשירת קשר משותף ובצוותא חדא. לפיכך, לא מצאתי לאמץ את טענת הסנגור לפיה המתחם בעניינו של הנאשם שלפניי, צריך שיהיה מקל ביחס למתחם שנקבע בעניינו של ג'באר.

13. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, לרבות חלקו היחסי של הנאשם בפרשה; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת - אני רואה לאמץ את מתחם העונש ההולם שכב' השופטת לומפ קבעה בעניינו של ג'באר, ואני קובעת כי המתחם בעניינו של הנאשם שלפניי נע מ-30 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

14. בנסיבות העניין, לא התבקשתי וממילא לא ראיתי לסטות מהמתחם שנקבע לקולא משיקולי שיקום, או לחומר את משיקולי הגנה על שלום הציבור.

העונש המתאים

15. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

16. **לטובת הנאשם**, שקלתי את ההודאה בעובדות כתב האישום המתוקן ואת ייתור הצורך בניהול הוכחות עקב כך. בנוסף, שקלתי את גילו הצעיר יחסית של הנאשם (בן 22.5 בעת ביצוע העבירות) ואת העדר העבר הפלילי. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם שפרנס את משפחתו והיה על סף נישואין לארוסתו טרם מעצרו בתיק זה. בנוסף, שקלתי את העובדה שהנאשם מצוי במעצר במשך חודשים ארוכים (מאז 31.5.2021), וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. יוער כי הסנגור טען למחלת דם אצל הנאשם, אף שלכאורה אין בתיעוד הרפואי שהוצג לעיוני כדי לתמוך בכך.

לחובת הנאשם, שקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע. עוד שקלתי את הצורך בהרתעת הנאשם, כמו גם הצורך בהרתעת הרבים, מפני הישנות המעשים הנדונים. בנוסף, שקלתי את ההיבטים מעוררי הקושי בתסקיר שירות המבחן, שהעריך כי הסיכון להישנות עבירות אצל הנאשם הוא גבוה.

17. איזון בין השיקולים שפורטו עד כה, מוביל למסקנה כי ראוי שעונשו של הנאשם יהיה מעל הרף התחתון של המתחם שנקבע (נוכח שיקולי הלימה והרתעה של היחיד והרבים); אך מתחת לרף האמצעי (נוכח מכלול השיקולים לקולא שפורטו לעיל, ובהם בין היתר ההודאה, העדר העבר הפלילי והגיל הצעיר יחסית).

18. **במישור אחידות הענישה**, ראוי לציין כי על ג'באר (המעורב האחר שהוזכר לעיל), נגזרו בהסכמת המאשימה 40 חודשי מאסר בפועל. יודגש כי הסכמת המאשימה להטלת עונש סגור כנ"ל בעניינו של ג'באר, לא הייתה חלק מהסדר הטיעון שנערך בין הצדדים מלכתחילה. ההסכמה בין הצדדים לעניין זה הושגה רק לאחר טיעונים מלאים לעונש לפני כב' השופטת לומפ, ורק לאחר שנשמעו הערותיה בסמוך לפני מסירת גזר דין מנומק בעניינו של ג'באר.

בפס' 12 לדבריי לעיל, פרטתי מדוע אני סבורה כי אין הבדל ניכר בין הנאשם ובין ג'באר מבחינת החלק היחסי של כל אחד מהם בפרשה. אוסיף כי בדומה לנאשם שלפניי, גם בעניינו של ג'באר הוגש תסקיר שהצביע על היבטים מעוררי קושי, וגם בעניינו של ג'באר שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות בעתיד הוא גבוה.

שונים הם פני הדברים במישור העבר הפלילי, שכן במישור זה קיים הבדל ממשי בין השניים: בעוד הנאשם שלפניי נעדר עבר פלילי ומעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, הרי לחובתו של ג'באר שתי הרשעות קודמות בעבירות רלוונטיות, בגין הוא ריצה עונשי מאסר בפועל קודמים מאחורי סורג ובריח. מדובר בשוני רלוונטי בין השניים, שראוי ליתן לו משקל. בהתחשב בכך, לא ברור כיצד ראתה המאשימה לעתור להטלת עונש של 42 חודשי מאסר בפועל בעניינו של הנאשם שלפניי שהוא נעדר עבר פלילי, על אף שקודם לכן היא הסכימה להשתתף עונש סגור של 40 חודשי מאסר בפועל על ג'באר שהוא בעל עבר פלילי רלוונטי. המאשימה נשאלה על כך בדיון לפניי, וטענה כי ניתן להבחין בין השניים שכן בעניינו של ג'באר הושגה הסכמה בין הצדדים על עונש סגור, ואילו בעניינו של הנאשם שלפניי אין הסכמה כאמור (פרוטוקול הדיון מיום 30.5.2022, עמ' 4, ש' 19 ואילך). טענה זו אינה משכנעת שכן כפי שצוין לעיל, הסכמת

המאשימה להטלת עונש סגור של 40 חודשי מאסר בפועל בעניינו של ג'באר, ניתנה שלא במסגרת הסדר הטיעון המקורי בין הצדדים, אלא בעקבות שמיעת הערות המותב שגזר את דינו של ג'באר. היה זה לאחר שהנאשם כבר הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן; לאחר שהוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו; ולאחר שנשמעו טיעונים מלאים לעונש. מכאן שהעונש הסגור המוסכם בעניינו של ג'באר, לא נבע מקשיים ראיתיים או משיקולים אחרים שבכוחם להצדיק הקלה עונשית עם מי שהוא בעל עבר פלילי רלוונטי ביחס למי שהוא נעדר עבר פלילי כאמור.

המסקנה המתבקשת מכל אלה היא כי ראוי שעונשו של הנאשם שלפניי יהיה נמוך, ולו במידה מסוימת, מהעונש שהוטל על ג'באר, באופן שייתן ביטוי להבדל בין השניים במישור העבר הפלילי. לצד זאת, ראוי להדגיש כי אין לראות בהעדר העבר הפלילי של הנאשם שלפניי את חזות הכל, וחובה ליתן משקל לחומרת המעשים ולצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני הישנותם.

19. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להעמיד את עונשו של הנאשם שלפניי על 38 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים שצופים פני עתיד. מאחר שבעניינו של ג'באר לא הוטל קנס כספי, אמנע מכך גם בעניינו של הנאשם שלפניי. אעיר כי המאשימה לא עתרה לפיצוי כספי, ולפיכך אמנע מלהטיל רכיב כאמור.

סוף דבר

20. נוכח מכלול הטעמים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 38 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע שהיא בגדר מעשה טרור, או עבירת הצתה, או עבירה בנשק מסוג פשע, או עבירת אלימות מסוג פשע (לרבות עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, או עבירה של ידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה), או עבירת חבלה במזיד.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון שהיא בגדר מעשה טרור, או עבירת אלימות מסוג עוון (לא כולל איומים), או עבירת היזק בזדון, או עבירה בנשק מסוג עוון.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, במעמד הצדדים.